

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๓๘

แบ่งทำบุญ

ผู้ทุกข์ยากลำบากหาเช้ากินเย็นยังไม่พอกปากพอท้องน่าสงสารจริง ๆ นะ เราสงสารอย่างถึงใจจริง ๆ เพราะฉะนั้นจึงต้องตะเกียกตะกายไปทางโน้นทางนี้ช่วยเรื่องความทุกข์ไม่โดนใครเข้าก็ดูดี วันหนึ่งไม่ได้กินข้าวมื้อหนึ่งเท่านั้นก็จะตายแล้ว ไม่ได้กินด้วยไม่มีอะไรจะกินด้วยนี่ซิ มนุษย์เราเกิดมากรรมต่างกัน ใครไม่อยากเป็นแต่ก็เป็นไปได้จะทำไง ไม่อยากเป็นก็เป็นไปเพราะอำนาจแห่งกรรม เสวยกรรมตามวาระ ๆ แห่งกรรมของตน ๆ ทั่วโลกดินแดน เราไปเจอเขาเข้าจะไปดูถูกเหยียดหยามไม่ได้นะมันเป็นวาระ เหมือนกับเราเดินไปเวลานี้ลงที่ลุ่ม ทางนี้ขึ้นเนินแล้วลงที่ลุ่มเป็นอย่างนั้นเดินในวิภวภูฏะนี้เป็นอย่างนั้นไม่เสมอ กฎ อนิจจัง ต้องทับอยู่ตลอดทับอยู่หมดทั่วโลก

อันนี้ก็ขึ้นอยู่กับกรรมเหมือนกันความขาดแคลน เวลาไม่มีมากก็ประมาณเสียลืมนื้อลืมหิวไม่ได้ทำบุญให้ทานไว้ก็ไม่มีผลตอบแทน อันนี้สำคัญมากนะ เวลาไม่มีศรีสุขมากก็ลืมนื้อลืมหิวเสียให้กิเลสเอาไปถูกลมพัด ๆ เจ้าของไม่มีอะไรติดหัวใจเลย เวลาตายไปแล้วเกิดใหม่ก็ไม่มีอะไรเป็นเครื่องสนอง เพราะฉะนั้นใครอย่าประมาณนะ คำสอนพระพุทธเจ้านี้สด ๆ ร้อน ๆ ไม่มีผิดแม้แง่หนึ่งเลย เหมือนพระองค์ประทับอยู่ข้างหน้า แสดงมาในคัมภีร์ใด ๆ ไม่ว่าบอกนรก สวรรค์ บาปบุญคุณโทษจนกระทั่งนิพพานหรือโลกเปรตผีอะไรอย่างนี้ สด ๆ ร้อน ๆ เหมือนกับบอกอยู่อย่างนี้ นี่นะ ๆ อยู่อย่างนี้ ธรรมชาติเหล่านั้นมีอยู่อย่างนี้ ๆ ซ้ำบอก ที่นี้กิเลสมันปิดนะซิ ปิดไว้ไม่เห็นบอกไม่มี ครั้นเวลาตายแล้วกิเลสไม่ได้ไปตกนรกนะซิ คนไปตก นี่ซิเสียเปรียบกิเลสตรงนี้

เพราะฉะนั้นถ้าใครไม่อยากจมให้เชื่อพระพุทธเจ้านะ พระพุทธเจ้าเป็นผู้รู้รอบสัตว์โลก กิเลสเป็นผู้กดสัตว์ลงดึงสัตว์ลง ต่างกันอย่างนั้น ศาสดาองค์เอกของเราที่สอนโลกนี้พระองค์เดียวเท่านั้น กิเลสมีอยู่ทุกดวงวิญญาณของสัตว์ นั่นละศาสดาของสัตว์โลก มันกดขี่บังคับสัตว์โลกอยู่ในหัวใจ ๆ ทุกสัตว์โลกเลยไม่มีเว้น เว้นพระพุทธเจ้าพระอรหันต์เท่านั้นมันเข้าเกี่ยวข้องไม่ได้ นอกนั้นมันเป็นศาสดาครอบอยู่หมด เพราะฉะนั้นการเชื่อนี้มันจึงเชื่อเป็นเสียงเดียวกันหมด เพราะกิเลสแบบเดียวกันเสียงเดียวกันอยู่ด้วยกัน มันพาให้สัตว์ทั้งหลายทำชั่วแบบเดียวกันหมด นี่ละศาสดากิเลสที่เป็นศาสดาของสัตว์โลก พระพุทธเจ้าเรามีเพียงพระองค์เดียวจะไปทันกันยังไง ไม่ทันกัน แต่ได้เท่าไรก็ยังคืออยู่ ตึกว่าไม่ได้

อย่างพระพุทธเจ้ามาสอนโลกอย่างนี้ก็เหมือนมายกภูเขาทั้งลูก จะยกได้ยังไง ภูเขาทั้งลูก ก็ต้องไปหยิบเอาตรงนั้นหยิบเอาตรงนี้ออกมา หยิบเอาตรงนั้นออกออกมา ใครที่ควรจะหลุดจะพ้นก็ดึงออกออกนอกจากที่จำนวนมาก ๆ หนัก ๆ นอกนั้นขึ้นไม่ได้ เอาที่ควรขึ้นได้ถอนออกมา ๆ พระพุทธเจ้ามาตรัสรู้แต่ละพระองค์เป็นอย่างนั้นก็กิเลสหนาแน่นขนาดนั้นมันเหมือนภูเขาทั้งลูกจะว่าไง มันกดสัตว์ไว้หนักเหมือนภูเขาทั้งลูก ธรรมะจะไปยกภูเขาทั้งลูกไม่ไหว ศาสดามีองค์เดียวกิเลสมีทุกหัวใจที่ไม่ทันกัน

นี่จึงเตือนเสมอ ๆ อย่าประมาทไม่ได้นะ ให้เชื่อเถิดเชื่อพระพุทธเจ้าไม่พาใคร ล่มจม เราไม่เคยเห็นพระพุทธเจ้าพาสัตว์โลกให้ล่มจม ไม่เคยมี แต่เรื่องกิเลสนี้ร้อยทั้งร้อย พันทั้งพัน หมื่นทั้งหมื่น แสนทั้งแสน ล้านทั้งล้านพาจมทั้งนั้น แต่สัตว์โลกก็ยอมจมถ้าเชื่อมัน คาถามันเก่งคาถากิเลสเก่งจริง ๆ นะ เรียนให้ถึงมันเสียก่อนถึงรู้ว่าคาถากิเลสเก่ง ถ้าไม่มีอะไรเหนือไม่รู้มัน ธรรมเท่านั้นเหนือ ถึงรู้ว่ากิเลสเก่งหลอกหลวงสัตว์โลก

เวลามั่งมีศรีสุขมาบ้างพออยู่พอกินพอเป็นพอไปก็ลืมศีลลืมทานของตัวเสีย มีแต่กิเลสเอาไปถลุงฟุ้งเพื่อเห่อคะนอง จ่ายไม่มีเมื่องพอ เรื่องจะหมุนเหล่านี้เข้าไปสู่วัดสู่ศาสนาสู่ความดีเข้ามาสู่ใจไม่มีชิว ที่นี้เวลาตายแล้วก็จมนจะทำยังไง จมก็ต้องหาผู้ช่วยเหมือนกัน ตั้งแต่คนมั่งมียังต้องอาศัยผู้ช่วย ไม่มีผู้ช่วยเป็นไปไม่ได้มนุษย์เราใครจึงอย่าประมาทว่าตนมีตนจน มีเท่าไรให้ทำ-ทำบุญ สมมุติว่ามี ๑๐ เรามีความจำเป็นอะไรแบ่งเสีย ๓ อย่างน้อยให้ได้ ๓ อีก ๗ นั้นใช้สำหรับครอบครัวหรือกิเลสเอาไปถลุงก็แล้วแต่ สมมุติว่า ๑๐ สตางค์เราแบ่งไว้ ๓ สตางค์สำหรับทำบุญให้ทาน อันนี้สำหรับสมบัติของใจ ใจที่จะเป็นผู้สมบุดสมบันให้ได้ ๓ สตางค์ นอกนั้นก็เป็นเรื่องธาตุเรื่องชั้นเรื่องกิเลสเอาไปเสีย ๗ สตางค์ ถ้า ๑๐ บาทก็เอามาทำบุญให้ทานเสีย ๓ บาท ๗ บาทเอาไว้สำหรับธาตุชั้นของเรครอบครัวของเราหรือสำหรับกิเลสเอาไปถลุง

ส่วนมากกิเลสจะต้องได้เปรียบตลอดเวลา ได้เปรียบ ๆ ตลอด หยิบปั๊บขึ้นมา ความเสียดายเข้ามาแล้ว นั่นเร็วไหม พอหยิบปั๊บจะไปทำบุญให้ทานความเสียดายเข้ามาแล้ว ๆ นั่นละคือตัวกิเลสมันแทรกปั๊บ ๆ จำให้ดีนะคำนี้ ถ้าแก้ตัวนี้ไม่ได้จริง ๆ เราไม่ทัน ต้องเหนือมันก่อน..ธรรมทันหมด ถ้าเหนือแล้วทันหมด มันจะแยบออกมาช่องไหนทันหมด ๆ เลย นั่นละธรรมเหนือโลกเหนือกิเลสละชิวถึงแก้กิเลสได้ ไม่เหนือแก้กิเลสไม่ได้ ถ้าเราจะไปสร้างความดีอะไรนี้มันจะมี บางทีผิวเมียทะเลาะกันก็มี ผิวจะเอาไปทำบุญเมียจะเอาไปทำอย่างนี้ ผิวจะไปทำอย่างนั้น เลยทะเลาะกัน สุดท้ายสมบัติอันนั้นเลยไม่ได้เรื่อง ความทะเลาะเอาไปกินหมดไม่มีเหลือเลย....เป็น ไม่เป็นได้ยังไง

มันมีอยู่กับหัวใจของทุกคน ดึงออกมาจากหัวใจเจ้าของมาพูดก็ถูกหมด กระเทือนหมด โลกจะว่าไง

จะทำอะไรก็เลสต้องแทรกเข้าไป ๆ เงินร้อยบาทเราจะดึงไปทำบุญเสียหนึ่งบาท ก็เลสจะเข้ามาแทรกหนึ่งบาทนี้ละร้อยบาทไม่แทรกเพราะเป็นของมันอยู่แล้ว หนึ่งบาทนี้มันจะมาแทรกละ จะมาหึงมาหวงเหมือนมีราคาดีกว่าเงินร้อยบาทเสียอีกที่จะไปทำบุญให้ทาน เก่งขนาดนั้นละก็เลส จำให้ดี เราพูดแล้วมันเคียดมันแค้นจริง ๆ นะ กับกิเลสนี้ ไม่ใช่ธรรมดา นะ มันเอาเราให้จมในวัฏสงสารนี้ไม่รู้ก็กัปกั๊กัลป์ เพราะกิเลส ๆ เท่านั้นไม่มีเพราะอื่นใด มีเพราะกิเลสอย่างเดียวเท่านั้น สามแดนโลกธาตุนี้ กว้างแสนกว้างขนาดไหนไม่มีอะไรมาเป็นภัย มีกิเลสเท่านั้นมาเป็นภัยต่อหัวใจเรา ให้ได้รับความทุกข์ความทรมานอยู่ทุกวันนี้ก็เพราะกิเลสนั้นแหละเป็นตัวสำคัญมากที่สุด โถ มันแทรกมันซ้อนมันเหมือนเม็ดหินเม็ดทรายนะกิเลส มันเก่งขนาดนั้นแหละ..ไม่ทัน ต้องธรรมถึงทันมัน เหนือมันแล้วมองเห็นหมด มันแยบออกตรงไหนเห็นหมดรู้หมด

เอาละให้พร